

สารบัญ

คำนำสำนักพิมพ์	12
คำนำผู้แปล	14
บทนำ	17
1. วิธีชี้ตัวผีดิบสำหรับมือใหม่	23
ช่วยให้คุณรู้ว่าใครคือผีดิบในที่ทำงาน และเพื่อความแน่ใจ ว่าคุณเองจะไม่ออกอาการและเป็นผีดิบเสียเอง	
2. เป็นวอล์กเกอร์ไม่ตีตรงไหน	29
บางครั้งดูเหมือนว่าการเป็นผีดิบง่ายกว่าการทำงาน หนักมาก เวลาที่คุณต้องทำงานติดดินขณะที่เพื่อนร่วมงาน กลับบ้านกันหมดแล้ว คุณอาจคิดว่าคงจะง่ายกว่าที่จะ เป็นผีดิบบ้าง	
3. วิธีไต่งาน	35
จากคำถาม 3 ข้อของริกเมื่อเขาถูกสัมภาษณ์ก่อนเข้า อเล็กซานเดรีย เราจะได้เรียนรู้วิธีการนำเสนอตัวเอง	

เวลาสัมภาษณ์งาน

4. การทำให้คนเห็นด้วยกับแผนการของคุณ 43
หากคุณต้องการก้าวหน้าในหน้าที่การงาน คุณจะต้องเรียนรู้ศิลปะในการทำให้คนเห็นด้วยกับแผนการของคุณ ตัวอย่างจากริกในการทำให้คนตัดสินใจในแบบที่คุณต้องการ
5. กฎทอง 49
ดีแอนนาปฏิบัติต่อชาวเมืองของเธอด้วยความเคารพ ขณะที่ผู้ว่าปกครองด้วยความกลัว ทีมของคุณจะทำงานได้ดีที่สุดถ้าคุณปฏิบัติต่อพวกเขาในฐานะคนคนหนึ่ง ไม่ใช่ลูกไล่ที่คอยทำตามอารมณ์ของคุณ
6. ชีวิตที่สมดุล 55
การที่เหล่าผู้รอดชีวิตตกอยู่ในความเครียดตลอดเวลา ทำให้เราคาดการณ์ได้ว่าการคร่ำเคร่งกับการทำงานตลอดเวลาจะส่งผลอย่างไร
7. การทำงาน VS การตรากตรำ 61
ผู้รอดชีวิตหลายคนมองหายนะของโลกเป็นโอกาส ประสบการณ์ของพวกเขาสอนอะไรคุณได้บ้างในการเปลี่ยนงานของคุณให้เป็นอาชีพที่มีความก้าวหน้า แทนที่จะเป็นแค่งานที่ต้องจำใจทำทุกวัน
8. ตัดสินใจว่าคุณควรทำงานกับบริษัทแบบใด 69
ในเรื่อง กลุ่มต่างๆ จะคัดเลือกคนที่จะเข้ามาอยู่ด้วย

อย่างระมัดระวัง แต่บางครั้งก็มีผิดพลาดบ้าง ทำให้บางคนพบว่ากำลังทำงานในสิ่งแวดล้อมที่ไม่เหมาะกับตน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสำคัญในการเลือกองค์กรที่เหมาะสมกับวิธีไปสู่ความสำเร็จของคุณ

9. ความเสี่ยง VS ผลตอบแทน 75

อเล็กซานเดรียดูเหมือนฝันที่กลายเป็นจริง แต่จากนั้นไม่นานขอบเขตความปลอดภัยของมันก็เริ่มทำให้รู้สึกอึดอัด งานที่เหมาะกับคนหนึ่ง อาจน่าเบื่อหรือรู้สึกว่าเป็นความเสี่ยงเกินไปสำหรับอีกคน เพราะฉะนั้นคุณจะต้องรู้ตัวว่าเป็นคนประเภทไหน เพื่อจะเลือกอาชีพได้อย่างเหมาะสม

10. สร้างทีมงาน 81

ถ้าคุณอยากให้คนทำงานให้คุณได้ดี คุณอาจต้องเรียนรู้เกี่ยวกับพลวัตของทีม ซึ่งใน *เดอะวอลท์กิ้งเดด* ได้สอนเราตั้งแต่เริ่มเรื่อง

11. คนดีมักจะมาทีหลัง 89

เบธเชื่อว่าไม่มีคนดีเหลืออยู่ เพราะทุกคนที่ติดายหมดแล้ว แต่จะว่าไป คนโหดร้ายอย่างผู้ว่าหรือพวกมนุษย์กินคนอย่างชาวเทอร์มินัสก็ตายเหมือนกัน เพราะฉะนั้นการจะขึ้นสู่จุดสูงสุดนั้นเราจำเป็นต้องโหดเหี้ยม ไม่เห็นแก่ใครจริงๆหรือ

12. ไม่ใช่คุณคนเดียว 95
เวลาที่คุณพยายามไต่เต้าทางการทำงานนั้น การเอาชนะปัญหาที่ก่อโดยพวกผีดิบค่อนข้างง่าย พวกที่น่ากังวลมากกว่าคือพวกที่ทะเยอทะยานเหมือนคุณ
13. เมื่ออยู่ในสถานการณ์ลำบาก 101
ความหวังของริกตกต่ำถึงขีดสุดเมื่อคุณถูกทำลายและเขาคิดว่าจูดิธตายแล้ว แต่หลังจากนั้นเขาก็ฟื้นตัวขึ้นมาได้อีกครั้ง คุณจะทำอย่างไรเมื่อรู้สึกว้าฝืนของคุณ ไกลเกินเอื้อม
14. เพดานแห่งความเหลื่อมล้ำ 107
ภาพยนตร์เรื่อง *เดอะวอลท์กิ้งเดด* ถูกวิจารณ์ว่าไม่สนับสนุนนโยบายความเท่าเทียม คุณจะทำอะไรถ้าความพยายามที่จะก้าวหน้าในหน้าที่การงานต้องสะดุดลงเพียงเพราะหน้าตา สีผิว หรือแม้แต่ศาสนาของคุณไม่ถูก 'สเปก' ขององค์กร
15. คุณสมบัติของผู้นำที่ยิ่งใหญ่ 115
เราได้เห็นผู้นำหลายๆ แบบใน *เดอะวอลท์กิ้งเดด* แต่ละคนมีวิธีจัดการทีมแตกต่างกันไป แต่ทุกคนตายหมด ยกเว้นริก พวกเขาจะรอดหรือไม่ หากใช้วิธีอื่นในการนำ
16. บุคคล VS ทีม 123
การไม่เห็นด้วยของคาร์เตอร์กับแผนจัดการวอลท์เกอร์ในเมืองของริกเกือบทำให้งานล้มเหลว เมื่อใครคนหนึ่ง

อาจทำให้ทีมแตกแยก คุณจะต้องเลือกระหว่างคนผู้นั้น
กับทีม

17. คิดในเชิงกลยุทธ์ 131

ส่วนใหญ่แผนการใน *เดอะวอล์กกิ้งเดด* ล้วนเป็นแผน
ระยะสั้นที่คิดขึ้นเพื่อรับมือกับสถานการณ์ตรงหน้า แต่
หลังจากนั้นล่ะ หากโลกอยู่รอดหลังจากนั้น มันจะเป็น
อย่างไรต่อไป

18. รับผิดชอบ 137

เมื่อความพยายามของแอนเดรียในการสงบศึกระหว่าง
ผู้ว่ากับริกัลม์เหลว เธอถูกจับมัดกับเก้าอี้และขังไว้ใน
ห้องเดียวกับมิลตันซึ่งกลายเป็นขอมบี้ไปแล้ว แอนเดรีย
ไม่ตำหนิใครนอกจากตัวเอง ในบทนี้จะให้เหตุผลว่าทำไม
การกล้ายอมรับผิดชอบจึงดีกว่าการแก้ตัว

19. รู้จักปรับตัว 143

ชาวเมืองอเล็กซานเดรียสร้างทำเหมือนทุกอย่างปกติ
แต่ไม่ช้าก็เร็วผีดิบนอกรั้วจะต้องบุกเข้าไป ขณะที่พวกเขา
อ่อนแอเกินกว่าที่จะต่อสู้ ถ้าคุณคิดว่าทุกอย่างจะ
เป็นไปอย่างที่เคยเป็น คุณจะต้องถูกทิ้งไว้เบื้องหลังเมื่อ
โลกเปลี่ยนไปอย่างแน่นอน

20. หาพี่เลี้ยง 149

มอร์แกนเลิกใช้ความรุนแรงหลังจากที่อิสต์แมนช่วย
บำบัดเขาด้วยไอคิโด พี่เลี้ยงสามารถช่วยให้คุณก้าวหน้า

ทางการงานได้ด้วยการสอนสิ่งต่างๆ ที่คุณจะหาไม่ได้
จากคู่มือของบริษัทหรือคอร์สฝึกอบรมผู้บริหาร

21. โดดเด่นจากฝูง 155

ผู้ที่รอดชีวิตมาได้ตั้งแต่ซีซั่น 1 กับผู้ที่ล้มหายตายจากไป
มีลักษณะใบบ้างที่แตกต่างกัน ถ้าคุณอยากจะเด่นให้
คนเห็น คุณจะต้องทำสิ่งที่ทำให้คุณโดดเด่นจากฝูงใน
ทางที่ถูกต้อง

22. ลงมือทำให้สิ่งต่างๆ เกิดขึ้น 163

ฝูงวอล์ฟเกอร์ในเมืองเป็นอันตรายอย่างยิ่งต่อ
อเล็กซานเดรีย ดังนั้นริกจึงเสนอแผนที่บ้าบิ่น คือ ปล่อย
วอล์ฟเกอร์ออกจากเมืองและค่อยๆ ตะล่อมให้พวกมัน
เดินเบี่ยงออกจากเมือง ถ้าคุณอยากก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว
คุณจะต้องเข้าควบคุมสถานการณ์และสร้างโอกาสขึ้น
ด้วยตนเอง

23. ผิดพลาดมากยิ่งขึ้น 169

ถ้าไม่ใช่เพราะป่าแคโรลตัวแสบ การตัดสินใจเชื่อคำเชิญชวน
ของเทอร์มินัสคงเป็นความผิดพลาดครั้งสุดท้ายที่กลุ่ม
ริกมีโอกาสทำเสียแล้ว แต่ความผิดพลาดส่วนใหญ่ไม่ได้
ร้ายแรงขนาดถึงเป็นถึงตาย เพราะฉะนั้นอย่ามัวเสียใจ...
จงวิเคราะห์ว่าอะไรผิด แล้วใช้ความรู้ที่ได้ให้เป็นประโยชน์
ในอนาคต

24. อย่ามัวขอความยินยอม	175
ด้วยรู้ว่าเพื่อนร่วมทีมคงไม่เห็นด้วย ดังนั้นแคโรลจึงฆ่า แคเรนและเดวิดด้วยมือตนเองเพื่อหยุดการแพร่ระบาดของ ของเชื้อไวรัสในคุก บางครั้งวิธีเดียวในการทำงานให้ สำเร็จคือ ลงมือทำโดยไม่ต้องขอความเห็นชอบจากใคร	
25. โลกใหม่ต้องการ ... (ใส่ชื่อคุณ) ...	181
ริก ไกรมส์มีชื่อเสียงที่น่าเกรงขามขึ้นมาโดยไม่ได้ตั้งใจสร้าง เขาแค่ทำในสิ่งที่ถูกต้องเท่านั้น คุณจะทำตามแบบริกได้ อย่างไรเพื่อจะเป็นคนที่ใครๆ ก็อยากให้เข้าร่วมทีม	
แหล่งข้อมูล	187
เกี่ยวกับผู้เขียน	192

บทนำ

เดอะวอล์กิ้งเดด เป็นภาพยนตร์ชุดทางโทรทัศน์ที่ประสบความสำเร็จอย่างมากในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา สามารถดึงดูดผู้ชมให้ติดตามเป็นจำนวนมาก ได้รับรางวัลและเสียงชมเชยมากมาย ภาพยนตร์ชุดนี้สร้างจากหนังสือการ์ตูนชื่อดัง เป็นเรื่องราวของคนกลุ่มหนึ่งที่พยายามอยู่รอดในช่วงที่เกิดโรคระบาด คนจำนวนมากล้มตายลงก่อนจะฟื้นขึ้นมาเป็นซอมบี้ หรือที่เรียกว่า ‘วอล์กเกอร์’ จนถึงบัดนี้ *เดอะวอล์กิ้งเดด* ยังคงให้ความบันเทิงที่น่าสยดสยองกับผู้ชมมาอย่างต่อเนื่อง แต่เป็นไปได้หรือไม่ที่มันจะเกี่ยวข้องกับหน้าที่การงานของคุณ

โลกของเรา ‘ยัง’ ไม่ตกอยู่ในเกลียศที่มีซอมบี้ระบาดจริงๆ แต่ถ้าคิดให้ดี คุณคงเห็นอะไรบางอย่างที่เหมือนกันระหว่าง ‘โลกก่อน ‘เกลียศ’ และหลัง ‘เกลียศ’ ตัวอย่างเช่น เหล่าวอล์กเกอร์ที่ไม่มีความ

ต้องการหรือเป้าหมายใดๆ ขอเพียงแค่ว่าได้กินเนื้อสดๆ เท่านั้น มันคืออสุรกายที่น่าสมเพชที่สุดในหมู่อสุรกายทั้งหมด พวกมันถูกขังอยู่ในร่างที่ไร้ชีวิต แต่ละวันมีแต่ความเบื่อหน่ายไม่มีที่สิ้นสุดที่น่ากลัวที่สุดก็คือ มนุษย์ที่รอดชีวิตทุกคนจะกลายเป็นวอล์กเกอร์เมื่อตายลง ไม่มีทางหนีรอดได้ เพียงแต่ยืดระยะเวลาความทุกข์ทรมานให้ยาวนานออกไปอีกเท่านั้น

ตอนนี้ให้คุณหันไปมองรอบตัว ดูเพื่อนร่วมงาน เพื่อนร่วมทางบนรถสาธารณะขณะที่เดินทางกลับบ้านที่ทำงาน รวมถึงตัวเราเองดูสิว่ากี่คนในพวกเราที่ใช้เวลา 40 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ในการทำงานอย่างซังกะตายราวกับผีดิบ ทำงานแบบเดียวกันวันแล้ววันเล่า ไม่มีแผนการ ไม่รู้สึกสนุกกับงาน หวังแต่เพียงเงินเดือนที่จะได้รับตอนสิ้นเดือนเท่านั้น

ฟังแล้วช่างน่าหดหู่ แต่ก็คงมีบางครั้งที่คุณอดคิดไม่ได้ว่า “นี่ฉันกำลังทำอะไรอยู่ มันมีความหมายอย่างไรกับอนาคตทางการงานของฉัน ทำไมฉันถึงมานั่งทำงานบ้าๆ นี้ทุกวัน” หากคุณคิดแบบนี้ ถือว่ายังมีหวังอยู่บ้าง เพราะมันแสดงว่าคุณยังคิดจะทำอะไรบางอย่างที่มีความหมายในการทำงานในแต่ละวัน คุณยังไม่เกินเยียวยา และอาจจะได้ประโยชน์จากการดูริก, แดริล, แครอล และคนอื่นๆ เอาชีวิตรอดท่ามกลางหมู่วอล์กเกอร์

หากเคยดูภาพยนตร์ชุดนี้ คุณจะพบว่าโดยผิวเผินแล้วชีวิตของผู้ที่รอดตายในเรื่องกับชีวิตของคุณแทบไม่มีอะไรเหมือนกัน ทว่าหากค่อยๆ เชี่ยวเอาเปลือกนอกออก คุณจะเห็นบุคลิก พฤติกรรม และสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกันในที่ทำงาน เช่นเดียวกับในที่ทำงานเหล่าผู้รอดชีวิตถูกบังคับให้ต้องเกาะกลุ่ม และทำการตัดสินใจร่วมกับ

คนที่พวกเขาคงไม่คบหาด้วยในยามปกติ เราจะได้พบกับพวก ศิลปินเดี่ยวอย่างมิซอน ซึ่งไม่สามารถทำงานร่วมกับใครทั้งนั้น หรือ คนที่ทำงานเป็นทีมอย่างเกล็น ซึ่งรับหน้าที่คอยดูว่าทุกคนได้นำ ทักษะของตนออกมาใช้สนับสนุนการตัดสินใจของผู้นำกลุ่ม และคน อย่างริก ดีแอนนา และผู้ว่า ซึ่งเป็นผู้นำในการตัดสินใจทุกเรื่อง

วิกฤติและปัญหาต่างๆ มีที่มาสำคัญจาก 4 แหล่ง (นี่เป็นอีกอย่าง ที่เหมือนกับโลกของเรา) คือ:

พวกวอล์กเกอร์ : พวกนี้คือตัวอันตรายสำคัญตลอดกาล เมื่อใดที่คุณปล่อยให้พวกมันจับได้ คุณจะถูกกินและกลายเป็นพวกมัน ไปด้วย ในที่ทำงาน คุณจะได้พบคนประเภทที่มาทำงานเพื่อเงินเดือน เท่านั้น คนพวกนี้จะมาที่ทำงาน ชั่งกะตายเป็นจูนเลิกงาน แล้วก็ กลับบ้าน เป็นแบบนี้วันแล้ววันเล่า พวกเขาต้องการชีวิตง่ายๆ สบายๆ และไม่สามารถรับมือกับอะไรก็ตามที่เข้ามาป่วน หากคุณ พยายามทำการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงอะไรก็ตามเพื่อให้การ ทำงานมีประสิทธิภาพขึ้น คุณจะต้องเผชิญกับเหล่าวอล์กเกอร์ที่ พยายามจะขัดขวางและทำให้คุณล้มเหลว

เพื่อนร่วมทีม : นี่คือเหล่าเพื่อนร่วมงานหรือผู้รอดชีวิตซึ่งมี เป้าหมายเหมือนคุณ เช่น ปรับปรุงการทำงานให้มีประสิทธิภาพขึ้น ต้องการความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน และพยายามป่ายป็นไปสู่ จุดสุดยอด เช่นเดียวกับริก ผู้นำโดยธรรมชาติของกลุ่ม เขาต้องพบ กับความไม่พอใจของลูกทีม ต้องต่อสู้ช่วงชิงตำแหน่งผู้นำกับเซิน และต้องมีปากเสียงรุนแรงกับคาร์ล ลูกชายของเขาหลายครั้ง คุณเอง ก็ต้องเจอกับคนที่ไม่เห็นด้วยกับคุณในการทำงาน เพราะฉะนั้นคุณ

จึงต้องมีกลเม็ดเด็ดพรายบางอย่างเพื่อความแน่ใจว่าคุณจะสามารถทำงานให้สำเร็จตามที่ต้องการ

คนที่อยู่นอกกลุ่ม : ในโลกที่ขาดแคลนทรัพยากร ริกกับพรรคพวกมักจะต้องต่อสู้กับผู้ที่จะมาแย่งชิงสิ่งที่พวกเขามี บ้างก็มาเป็นกลุ่ม บ้างก็มาเดี่ยว การมีแผนการที่ทุกคนเห็นพ้องกันเท่านั้นที่จะทำให้พวกเขาสามารถเกาะกลุ่มกันต่อสู้กับภัยจากศัตรูได้ องค์กรที่มีความสามัคคี เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันจะสามารถต่อสู้กับศัตรูหรือคู่แข่งได้ดีกว่าองค์กรที่มีปัญหาวุ่นวายภายใน

ตัวคุณเอง : การอยู่รอดท่ามกลางเหล่าผีดิบเป็นเรื่องยากมาก หลายครั้งที่ตัวละครต้องเผชิญกับความไม่แน่ใจ ขนาดริกเองก็เริ่มเห็นภาพหลอนของลอรีหลังจากที่เธอเสียชีวิตจากการคลอດจุดธิด และต้องหยุดพักชั่วคราวก่อนที่จะเสียชีวิต เช่นเดียวกันการทำงานหนักเกินไป คอยคิดวางแผนอยู่ตลอดเวลาอาจเป็นปัญหาได้ บางครั้งการผ่อนปรนและเข้าฝูงผีดิบบ้างก็อาจจะง่ายกว่า

ที่สุดแล้ว *เดอะวอล์กิ้งดีด* เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับศีลธรรม ซึ่งได้ตั้งคำถามที่ตอบได้ยากยิ่งว่า การต่อสู้เพื่อบรรลุซึ่งเป้าหมายควรมีขอบเขตแค่ไหน หากเป้าหมายคือการอยู่รอดแล้ว เราควรทำทุกวิถีทาง โดยไม่ต้องคำนึงถึงมนุษยธรรมหรือศีลธรรม ขออย่างเดียวคือ เพื่อจะมีชีวิตรอดเท่านั้นหรือไม่ ดูเหมือนว่าภาพยนตร์เรื่องนี้จะบอกเราว่า ความจริงแล้วการต่อสู้ต้องมีขอบเขต การพยายามอยู่รอดโดยไม่คำนึงถึงมนุษยธรรมคือความล้มเหลวในการบรรลุซึ่งเป้าหมาย - การมีชีวิตรอดจะคุ้มค่าตราบใดที่เรายังรักษาสิ่งต่างๆ ที่ทำให้มนุษย์เราเป็นมากกว่าสัตว์เดียรัจฉาน ไม่ว่าจะเป็นมิตรภาพ

ความเชื่อใจ เกียรติยศ และความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การใช้แนวคิดจากภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นตัวอย่างในชีวิตการทำงาน จะทำให้เราเห็นว่าการพยายามทุกวิถีทางเพื่อที่จะได้มาซึ่งอำนาจโดยไม่คำนึงถึงความเสียหายของคนอื่นๆ นั้น ไม่ใช่วิธีที่ดีที่สุดในการไปสู่ความสำเร็จ หากคุณบรรลุซึ่งความฝัน สามารถขึ้นไปยืนอยู่เหนือทุกคน โดยเต็มไปด้วยความละเอียดใจ เพราะระหว่างทางคุณได้เหยียบย่ำคนอื่นไว้มาก คุณจะพูดได้ว่าคุณประสบความสำเร็จอย่างนั้นหรือ

ดังนั้นสิ่งแรกที่คุณต้องทำก็คือ ตัดสินใจว่าความสำเร็จมีความหมายอย่างไรกับคุณ แน่ใจว่าอำนาจ ชื่อเสียง และผลตอบแทนทางการเงินน่าจะมีส่วนเกี่ยวข้องด้วย แต่คุณยังอาจต้องการมีส่วนร่วมในการทำให้โลกของเราดีขึ้น อยากเป็นตัวอย่างที่ดีแก่คนอื่นๆ และมีชีวิตส่วนตัวที่มีความสุขด้วย ขอให้เราคำนิยามถึงเรื่องนี้ที่อยู่เสมอขณะที่อ่านหนังสือเล่มนี้

แนวคิดบางอย่างของหนังสือ เช่น การมีอิทธิพลต่อผู้อื่น การสัมภาษณ์งาน และจัดการกับการกีดกันทางเพศ จะช่วยให้คุณรับมือกับสถานการณ์ต่างๆ ได้ ในขณะที่บางแนวคิดจะช่วยให้คุณวางแผนเชิงกลยุทธ์เกี่ยวกับอนาคตทางการงานและชีวิตส่วนตัวของคุณได้ดีขึ้น ดิฉันหวังเป็นอย่างยิ่งว่าภาพยนตร์สองขั้วเรื่องนี้จะช่วยคุณได้บ้างในขณะที่คุณพยายามเดินทางไปสู่ความสำเร็จทางการงาน

วิธีตีตัวพิถีสำหรับมือใหม่

ริก : “แน่ใจนะว่าพวกเขาตายแล้ว ฉันต้องถามก่อน”
มอร์แกน : “ตายแล้วแน่นอน แต่มีอะไรบางอย่างใน
สมองที่ยังทำงานอยู่”

ก่อนอื่นเราจะต้องเข้าใจความหมายของคำที่เราใช้เสียก่อน เหตุการณ์ใน *เดอะวอล์กิ้งเดด* เกิดขึ้นในกลียุคที่ซอมบี้หรือผีดิบ อาละวาด ทว่าในหนังไม่ได้ใช้คำว่าซอมบี้เลย แต่จะเรียกว่า วอล์กเกอร์ เราเห็นได้อย่างง่ายดายว่าใครคือวอล์กเกอร์ จากร่างกายที่เน่าเฟะ ทำเดินเซไปมา และเสียงครวญ แต่ก็มีอีกมากที่ยังมองไม่ออก เพราะพวกมันยังมีลักษณะของคนอยู่

อย่างไรก็ตาม ผีดิบในที่ทำงานจะมองออกได้ยากกว่า พวกเขาอาจดูเหมือนเพื่อนร่วมงานปกติทั่วไป แต่สิ่งที่บอกได้คือ คำพูดและการกระทำของพวกเขา ต่อไปนี้คือวิธีง่ายๆ ในการที่จะรู้ว่าใครคือ

ผีดิบหรือวอล์กเกอร์ในที่ทำงานของคุณ เพื่อให้แน่ใจว่า ตัวคุณจะไม่พูดหรือแสดงลักษณะท่าทางของผีดิบออกมาเสียเอง

ผีดิบเป็นผู้ตาม เมื่อมองดูกลุ่มวอล์กเกอร์ คุณจะเห็นว่าพวกมันเดินตามกันไปทิศทางเดียวกัน ด้วยความเร็วเท่าๆ กัน จะเปลี่ยนทิศต่อเมื่อได้ยินเสียงหรือเห็นการเคลื่อนไหวเท่านั้น พวกมันไม่คิดและไม่มีควมกล้าที่จะทำอะไรเอง ผีดิบในที่ทำงานก็เช่นกัน พวกเขาจะทำงานตามที่บอกเท่านั้น ไม่ทำอะไรมากไปกว่านั้น คนเหล่านี้จะไม่มีความคิดสร้างสรรค์ ประเภทว่า “เราน่าจะลองทำแบบนี้บ้าง” อันเป็นลักษณะของคนที่มีไฟและมีความคิดริเริ่ม ซึ่งจะทำให้พวกเขาโดดเด่นขึ้นมาจากคนอื่น ๆ

ผีดิบจะมาถึง 9 โมงเช้าและกลับบ้าน 5 โมงเย็นเป๊ะ เช่นเดียวกับหลายคนในตอนต้นที่เกิดโรคระบาด ซึ่งตายเพราะมัน แต่นั่งรอให้เจ้าหน้าที่ของรัฐจัดการกับปัญหา ผีดิบในที่ทำงานคือ ทาสของกฎระเบียบ พวกเขาจะพักกินอาหารกลางวันในเวลาเดียวกันทุกวัน รักษากฎอย่างเคร่งครัด ไม่เดินออกนอกกลุ่มนอกทาง (“ไม่คุ้มเสี่ยงกับการตงาน”) และพยายามหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่ใช่หน้าที่ พวกเขาจะมาทำงานอาทิตย์ละ 35 ชั่วโมงเพื่อที่จะได้เงินเดือนตอนสิ้นเดือนทำงานเพื่อจะได้มีกินมีใช้ และคิดว่าไม่ใช่ก่งการของตอนที่พยายามคิดหาวิธีใหม่ในการทำงาน หรือทำงานมากกว่าที่กำหนดสัปดาห์เดียว คนเหล่านี้เป็นตัวถ่วง ทำให้โครงการต่างๆ ช้าลง เพราะพวกเขาจะทำงานเท่าที่ได้รับความนิยม และภายในเวลาการทำงานของตนเท่านั้น

ฝืดบจะเป็นตัวตลกในที่ทำงาน มองเผินๆ ตัวตลกในที่ทำงาน จะดูเป็นคนสนุกสนาน มีความสุข แต่นั่นคือวิธีที่พวกเขาจะผ่านแต่ละวันไปได้ หรือเป็นวิธีเดียวที่ทำให้การมาทำงานมีความหมาย พวกเขาจะสร้างจุดเด่นของตน (ทุกคนรู้จักเขา) แต่ไม่เคยมีใครให้ความสำคัญกับเขาอย่างจริงจัง ซึ่งหมายความว่าพวกเขาเป็นพนักงานที่ไม่มีอนาคต คนเหล่านี้จะคอยชักใบให้เรือเสียและทำให้วัฒนธรรมของบริษัทปั่นป่วน

พวกฝืดบจะต่อต้านการเปลี่ยนแปลง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเล็กๆ อย่างการย้ายเครื่องทำกาแฟ เปลี่ยนระบบการออกใบแจ้งหนี้ ไปจนถึงเรื่องใหญ่อย่างการปรับโครงสร้างของฝ่าย เหล่าฝืดบจะไม่ชอบและคิดไปก่อนว่ามันจะไม่ได้ผล บ้างถึงขนาดพยายามทำทุกวิธีให้ล้มเหลว เหมือนกับที่คาร์เตอร์ทำเมื่อริคเสนอแผนจัดการกับฝูงวอล์กเกอร์ในเมืองในตอนต้นของซีซั่นที่ 6 พวกฝืดบจะไม่พยายามหรือให้ความร่วมมือ เพราะพวกเขาต้องการทำอะไรแบบเดิมๆ ไม่ชอบการเปลี่ยนแปลง จริงอยู่ การเปลี่ยนแปลงอาจไม่ได้ให้ผลดีทุกครั้งไป และบางครั้งยังนำมาซึ่งความยุ่งยากให้กับธุรกิจหรือคนที่ทำงานด้วย แต่นี่ไม่ใช่เหตุผลของเหล่าฝืดบ พวกเขาไม่เคยคิดอะไรลึกซึ้งขนาดนั้น เพียงแต่ไม่ชอบเพราะมันแตกต่างไปจากเดิมที่เคยชิน ความหยุมหยุม ความไม่พอใจของพวกฝืดบจะเบี่ยงเบนธุรกิจออกจากเป้าหมายสำคัญ

พวกฝืดบจะต้องถูกเสมอ แต่ได้แต่พูด ไม่เคยลงมือทำ ฝืดบประเภทนี้สามารถนั่งวิจารณ์ทุกอย่างที่ผู้บริหารทำได้ทั้งวัน ถ้าคุณเกิดขวยไปเจอกับพวกนี้ในห้องอาหารพนักงาน คุณจะต้องนั่งฟัง

พวกเขาบ่นตลอดเวลาพักรับประทานอาหารกลางวัน พวกเขาสนุกกับการพูดถึงข้อบกพร่องต่างๆ ของแผนหรือองค์กรกับพนักงานใหม่ เพราะมันทำให้รู้สึกว่าคุณมีอำนาจ ทว่าลึกลงไปแล้ว พวกเขารู้ดีว่าตนไม่มีวันขึ้นเป็นผู้บริหาร (แม้จะไม่ยอมรับก็ตาม) พวกเขาไม่มีวันกล้าพอที่จะให้คำแนะนำหรือวิธีแก้ปัญหามาในเชิงบวก หรือออกความเห็นใดๆ ที่จะทำให้บริษัททำงานอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ผิดกับเหล่านี้จะสร้างบรรยากาศที่ไม่ชวนทำงานในที่มืด และทำให้ผู้บริหารทำงานได้ยากขึ้นมาก

ไม่ใช่ความผิดของฉัน พวกเขาไม่เคยยอมรับผิด แม้กระทั่งกับตัวเองก็ตาม ซึ่งหมายความว่า พวกเขาจะไม่เคยได้เรียนรู้อะไรจากความผิดพลาดเลย นิโคลัสไม่ยอมรับผิดว่าตนเป็นสาเหตุของการเสียชีวิตของโนอาห์กับไอแดนตอนที่ออกไปหาข้าวของเครื่องใช้ เขาโกหกเกี่ยวกับเรื่องที่เกิดขึ้นและพยายามโทษว่าเป็นความผิดของเกล็น สุดท้ายการที่เขาไม่เรียนรู้จากความผิดพลาดทำให้เขาเองเสียชีวิต และเกล็นเกือบตายไปด้วย

ในที่ทำงาน เหล่าผีดิบจะมีข้อแก้ตัวเมื่อมีความผิดพลาดเกิดขึ้นเสมอว่า เป็นเพราะความบกพร่องของระบบ หรือเพื่อนร่วมงาน เช่น “ฝ่ายบัญชีส่งตัวเลขให้ผมล่าช้า” “ผู้จัดการโครงการบอกให้ผมทำอย่างนี้” “ระบบให้คำตอบออกมาแบบนี้ เมื่อผมป้อนข้อมูลเข้าไป” ถ้าคุณบอกว่าพวกเขาควรทำอะไรบางอย่างเพื่อไม่ให้ความผิดพลาดเกิดขึ้น พวกเขาจะไม่พอใจ ผีดิบเหล่านี้ทำให้ผู้จัดการและเพื่อนร่วมงานต้องทำงานหนักขึ้น เพราะต้องเสียเวลาแก้ปัญหาที่พวกเขาแก้ไม่ได้

พวกผีดิบจะไม่โดดเด่น หรือไม่ก็โดดเด่นในเรื่องผิดๆ ผีดิบในที่ทำงานจะไม่ใช่ที่รู้จักของผู้บริหารของแผนกอื่น หรือถ้ารู้ ก็รู้จักจากเรื่องไม่เป็นเรื่อง เช่น “อ้อ หมอนั่นที่ชอบทำเรื่องบ้าๆ บอๆ” หรือ “คนที่ทำเรื่องเสียใหญ่โตตอนที่เราย้ายเครื่องทำกาแฟนะหรือ” เรื่องเหล่านี้ไม่ใช่เหตุผลที่จะทำให้ใครได้เลื่อนตำแหน่งเลย

พวกผีดิบจะกินอาหารกลางวันอย่างเดียวกันทุกวัน จากการสำรวจในปี 2015 ของผู้ผลิตเนย เลอแพ็ค เกี่ยวกับพฤติกรรมกรับประทานอาหารของพนักงานออฟฟิศสองพันคนพบว่า 32% ของคนทำงานกินแซนด์วิชเนยแข็งเป็นอาหารกลางวันทุกวัน โดยเฉลี่ยพวกเขากินซ้ำๆ กันมาแล้วเป็นเวลา 4 ปีครึ่ง และ 40% ของผู้ตอบคำถามบอกว่าเวลาพักเที่ยงคือช่วงเวลาที่ดีที่สุดในวันทำงานของพวกเขา

คุณอาจบอกว่าอาหารกลางวันในวันทำงานที่ค่อนข้างยุ่งครวจะเป็นอะไรที่สะดวก กินได้รวดเร็วก่อนที่คุณจะต้องรีบเข้าประชุมต่อ นี่คือเหตุผลที่ใช้ได้ และบางครั้งก็จำเป็นจริงๆ แต่การกินแซนด์วิชแบบเดียวกันทุกวันเป็นเวลา 4 ปีเนี่ยนะ! มันไม่น่าหุดหู่เกินไปหน่อยหรือ นอกจากนี้ยังเป็นหลักฐานอีกอย่าง que แสดงให้เห็นถึงการไม่รู้สิกรู้สากับงาน เหมือนกับว่าแค่ทำซ้ำๆ ให้จบไปวันๆ เท่านั้น

เหล่าออลีกเกอร์ในหนังก็กินอาหารอย่างเดียวกันทุกวันเช่นกัน และดูไม่ค่อยจะแข็งแรงนักด้วย การจะทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดนั้น ก่อนอื่นคุณต้องมีสุขภาพที่ดี ซึ่งนักโภชนาการแนะนำว่าการจะมีสุขภาพดี ต้องกินอาหารหลากหลาย - และนี่คือเหตุผลหนึ่ง

ในการเปลี่ยนนิสัยการรับประทานอาหารกลางวันซ้ำๆ กันของคุณ

เช่นเดียวกับที่มนุษย์ทุกคนใน *เดอะวอล์กิ้งเดด* ซึ่งมีไวรัสบางอย่างในตัว ที่จะทำให้พวกเขากลายเป็นวอล์กเกอร์ได้ เราทุกคนต่างมีโอกาสที่จะมีนิสัยผิดบในที่ทำงานได้เช่นกัน ตอนนี้คุณได้ทราบแล้วว่าจำเป็นต้องคอยระมัดระวังอะไรบ้างที่จะไม่ทำให้คุณมีนิสัยแบบผิดบในที่ทำงาน เพื่อจะดึงตัวเองกลับออกมาสู่เส้นทางที่จะนำคุณไปสู่ความสำเร็จในชีวิตการทำงานได้อย่างทันท่วงที

เป็นวอลกเกอร์ไม่ดีตรงไหน

แมกกี : “เขามีปิ่น เขายังตัวตายได้”

แครอล : “คนบางคนก็ไม่ยอมแพ้ เหมือนพวกเรานั่นแหละ”

คุณอาจสงสัยว่าทำไมพวกที่รอดชีวิตถึงพยายามหนักหนาที่จะมีชีวิตอยู่ต่อไป ทั้งที่พวกเขาต้องต่อสู้อย่างเอาเป็นเอาตายแทบทุกวันเพื่อจะไม่ถูกพวกวอลกเกอร์กัด หรือถูกพวกโรคจิตเล่นงาน (อันเป็นสิ่งเดียวที่แตกต่างจากวันอื่นๆ) ดูเหมือนพวกเขาจะต้องเจอแบบนี้ไปเรื่อยๆ ไม่มีวันที่ชีวิตจะกลับคืนสู่ ‘ปกติ’ บางทีการยอมเป็นวอลกเกอร์เสียเลยเหมือนจะง่ายกว่ามาก มีตัวละครบางตัว เช่น ไทริส ซึ่งคิดว่าโลกไม่ใช่ของพวกเขาอีกต่อไป และเลิกต่อสู้เพื่อจะมีชีวิตต่อ

ในที่ทำงานก็เช่นเดียวกัน คุณวางแผนการไต่เต้าไปสู่ความ

สำเร็จในหน้าที่การงาน พยายามทำให้ผู้บริหารประทับใจ ทำงาน
ดีเกินหลังจากที่เพื่อนร่วมงานกลับบ้านกันหมดแล้ว...ซึ่งบางครั้ง
คุณอาจสงสัยว่า ถ้าทำตัวเหมือนกับผีดิบคนอื่นๆ ในที่ทำงาน ชีวิตคุณ
อาจสบายขึ้นมาก

หลังจากที่คุกกี้แตก เหลือมีซอนอยู่คนเดียว เธอจับวอล์กเกอร์
ได้สองตัว และจัดการตัดแขนและกรามของพวกมันเพื่อไม่ให้มันทำ
อันตรายเธอได้อย่างที่เธอเคยทำมาแล้วกับวอล์กเกอร์คู่ก่อน จากนั้น
เอาเชือกผูกมันไว้และจูงให้เดินตามไปข้างๆ เพื่อกลบกลิ่น วิธีนี้
ทำให้เธอเดินร่วมไปกับกลุ่มวอล์กเกอร์ได้โดยที่พวกมันไม่รู้ว่าเธอยัง
ไม่ตาย การเดินไปกับผีดิบที่เป็นผู้หญิงเหมือนกัน ทำให้มีซอนมองเห็น
ว่าชีวิตของเธอจะเป็นอย่างไรต่อไป และตอนนั้นเองที่เธอตระหนักว่า
สิ่งที่ทำอยู่ไม่มีประโยชน์ใดๆ การเดินไปกับกลุ่มผีดิบจะไม่นำเธอ
ไปสู่จุดหมายใด มันก็เหมือนกับตายทั้งเป็น รวาทันทีเธอคือผีดิบ
อีกตนหนึ่งเท่านั้น

เช่นเดียวกัน เมื่อริบบอกว่า ตราบใดที่ไม่มีโอกาสทำอย่างอื่น
ให้คนในกลุ่มคิดว่าตัวเองก็เป็นวอล์กเกอร์ไปก่อน และแดริลพูดขึ้น
ด้วยความโกรธว่า “เราไม่ใช่พวกมัน” หลังจากนั้นก็มี การต่อสู้กันใน
โรงนา พวกวอล์กเกอร์พยายามบุกเข้าไปท่ามกลางพายุฝน ขณะที่
พวกพระเอกต่อสู้ไม่ให้มันเข้าไป ซึ่งเราจะได้เห็นความมุ่งมั่นที่จะ
ไม่ยอมตกเป็นพวกผีดิบ และความสามัคคีอันแข็งแกร่งในการพยายาม
หลีกเลี่ยงชะตากรรมนั้น

หากคุณมองชีวิตของตัวเองในระยะสั้น คุณอาจรู้สึกเหมือนกับว่ากำลังทำงานหนัก โดยแทบจะไม่ได้สิ่งตอบแทน ยิ่งในช่วงต้น

ของโครงการใดๆ ไม่ว่าจะเป็นการงานหรือชีวิตส่วนตัวก็ตาม แต่ถ้ามองผลระยะยาว เช่นเดียวกับมิชอน แดริล และคนอื่นๆ ในกลุ่ม คุณจะรู้ว่าทำไมคุณจึงต้องพยายามทำงานหนักต่อไปเรื่อยๆ จนประสบความสำเร็จ ต่อไปนี้คือเหตุผล 2-3 ข้อ :

คนที่ประสบความสำเร็จมีอายุยืนกว่า

จากการศึกษาซึ่งตีพิมพ์ในปี 2012 ทีโมธี จัดจ์และจอห์น ดี. แคมเมเยอร์-เมลเลอร์ ศาสตราจารย์ด้านบริหารธุรกิจพบว่า คนที่ประสบความสำเร็จในชีวิตมักมีอายุยืนยาวกว่า โครงการนี้ติดตามศึกษาคนจำนวนหนึ่งมาเป็นเวลากว่า 70 ปี โดยเริ่มตั้งแต่เมื่อเป็นวัยรุ่น พบว่าผู้ที่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายในชีวิตจะมีอัตราการเสียชีวิต 31.7% เปรียบเทียบกับคนที่เหลือซึ่งอยู่ที่ 46.7% คุณจะได้เห็นว่ หัวใจสำคัญในที่นี้คือ ความสำเร็จ ไม่ใช่ความทะเยอทะยาน แม้คุณจะประสบความสำเร็จไม่ได้หากขาดความทะเยอทะยานก็ตาม การศึกษายังพบว่าคนที่ไม่ประสบความสำเร็จตามที่หวัง มีอัตราการเสียชีวิตสูงกว่าเฉลี่ยด้วย

บทเรียนในที่นี้ก็คือ คุณจะต้องสนับสนุนความทะเยอทะยาน ด้วยวิธีที่ฉลาด ดังที่เห็นจากตัวละครหลายตัวในภาพยนตร์ เช่น ผู้ว่าซึ่งพยายามทำทุกอย่างเพื่อบรรลุเป้าหมาย แต่ต้องล้มเหลว เพราะทำด้วยวิธีที่ผิดๆ ขณะเดียวกันผู้ที่ทำอย่างมีกลยุทธ์ที่ฉลาดประสบความสำเร็จ

คนที่ประสบความสำเร็จมีความสุขมากกว่า

วอล์กเกอร์ต่างจากอสุรกายอื่น อย่างเช่น แวมไพร์ หรือ แดร์กคูลา พวกมันจะเดินล่องลอยไปเรื่อยเปื่อยเพื่อหาของกินเท่านั้น ไม่มีแผนการ (ชั่วร้าย) ไม่มีจุดหมาย ช่างน่าสมเพชเป็นที่สุด พวกเราหลายคนผ่านวันทำงานแต่ละวันไปด้วยวิธีเดียวกัน เหมือนเครื่องจักรที่เดินหน้าไปด้วยกาเฟอีน คิดแต่ว่าเมื่อไหร่จะทำให้โมงเย็นเสียที่จะได้กลับบ้าน ...เราทำทั้งหมดนี้เพื่ออะไรกัน เพื่อจะได้ตื่นขึ้นมาและทำแบบเดียวกันนี้ซ้ำอีกในวันรุ่งขึ้น มีเงินใช้จ่ายกับสิ่งที่ไม่จำเป็น โดยที่ไม่ได้สร้างความพอใจอย่างแท้จริงอย่างนั้นหรือ ความจริงก็คือมนุษย์เราใช้เวลาครึ่งหนึ่งในยามตื่นของแต่ละวันในที่ทำงาน เพราะฉะนั้นเราจึงควรมีความสุขกับการทำงาน หาไม่แล้วการมีชีวิตจะมีความหมายอะไร

การศึกษาในปี 2006 เกี่ยวกับปัญหาสุขภาพจิตที่พบเป็นประจำเผยว่า งานเป็นสาเหตุสำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้เกิดอาการป่วยทางจิต ปัญหาบางอย่างในการทำงาน เช่น การทำงานหนักเกินไป การไม่มีอำนาจตัดสินใจ การได้รับผลตอบแทนต่ำ ล้วนเกี่ยวข้องกับความคิดที่สิ้นหวัง ความสามารถในการควบคุมชีวิตการทำงานของคุณ จะช่วยลดความสิ้นหวังซึ่งนำไปสู่ความเครียด แม้คุณจะทำงานในสิ่งแวดล้อมซึ่งมีความกดดันสูง ผลตอบแทนต่ำ แต่คุณลาออกได้เสมอ การศึกษาพบว่า คนที่มีทัศนคติที่ยืดหยุ่นให้ความสำคัญกับอนาคตทางการงานของตนเองมากกว่าองค์กร (มี 'ทัศนคติที่ไม่จำกัดขอบเขต') จะได้เงินเดือนสูงกว่า และได้รับการเลื่อนตำแหน่งบ่อยกว่า

คนที่ประสบความสำเร็จน่าสนใจมากกว่า

อย่างน้อยคนพวกนี้ก็มีเรื่องให้คุย จริงอยู่ คนที่ประสบความสำเร็จทางวัตถุบางคนคุยโม้โอ้อวดตัวเองจนลืกลับได้ (ทำให้อดสงสัยไม่ได้ว่า สำเร็จจริงแค่ไหน ถ้าต้องอวดกันถึงขนาดนี้) สิ่งที่เราต้องการจะบอกก็คือ คนที่มีแผนการ มีความฝัน มีความทะเยอทะยาน และมีเป้าหมาย ตื่นเต้นกับเรื่องอื่นๆ นอกจากเรื่องของตัวเอง และกระตือรือร้นที่จะบรรลุความสำเร็จ จะเป็นคนที่มีเรื่องคุยมากกว่า คนที่กินแซนด์วิชเนยแข็งเป็นอาหารกลางวันติดต่อกัน 847 วัน ขนาดมิซอน (ซึ่งค่อนข้างเจียบขริม) ก็ยังเป็นเพื่อนคุยที่ดีกว่า วอลท์เกอร์คนอื่นๆ ผิดิบในที่ทำงานมักจะเฉื่อยชา ซึมกระทือ ไร้ความคิดสร้างสรรค์ และไม่มีความสุข ใครกันล่ะที่อยากจะสนทนาวิสาสะหรือเป็นเพื่อนกับคนพวกนี้

คนที่ประสบความสำเร็จจะมีเสน่ห์มากกว่า

พูดตรงๆ ก็คือ ผู้ชายที่ประสบความสำเร็จจะมีเสน่ห์มากกว่า สำหรับผู้หญิง...แม้ผู้ชายจะไม่แคร์นักกับความสำเร็จของผู้หญิงก็ตาม นี่ไม่ใช่ข่าวดีเลยสำหรับประเด็นของความเท่าเทียมทางเพศ แต่เป็นข่าวดีสำหรับผู้ชาย (ที่ไม่ใช่เกย์) เรื่องนี้ต้องย้อนกลับไปที่ธรรมชาติของสัตว์ - สัตว์ตัวผู้ที่เป็นจำพวกจะมีความสามารถในการหาเลี้ยงคู่ของมันได้ดีกว่า นอกจากนี้สถานะก็เป็นวิธีวัดความเฉลียวฉลาดตั้งแต่โบราณกาลด้วย โดยมองว่าเพศผู้ที่ฉลาดจะทำให้มีลูกที่มีสุขภาพดีและฉลาดกว่า ใน *เดอะวอลท์กิ้งเดด* เมื่อลอร์คิดที่ว่า

ริกเสียชีวิต เธอก็โผล่ไปหาเซน ซึ่งเป็นผู้นำกลุ่ม เป็นคนที่คอยจัดการดูแลเรื่องต่างๆ และมีความเข้มแข็งเป็นชายชาติวีรพที่ จะช่วยให้ทุกคนรอดได้ แต่เมื่อริกซึ่งเก่งกว่า (และเป็นสามีของเธอ) กลับมา ลอริกก็สลดเซ่นทิ้งอย่างง่ายดาย

ชีวิตที่ยืนยาว มีความสุข น่าสนใจ และเช็คชื่อกำลังรอผู้ที่ประสบความสำเร็จอยู่ – จงจำข้อนี้ไว้ให้ดี ก่อนที่คุณจะตัดสินใจเข้าเป็นพวกผีดิบในที่ทำงาน

